Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 56 JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MARCH 22, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 22-го БЕРЕЗНЯ 1997 р. Ч. 56 РІК CIV.

П. ЛАЗАРЕНКО ВІДВІДАВ ПОЛЬЩУ

Київ (УНІАР). — У вівторок, 18-го березня, закінчилася дводенна офіційна візита до Польщі української урядової делегації, очолюваної прем'єр-міністром Павлом Лазаренком.

П. Лазаренко

Центральною подією візити була зустріч П. Лазаренка з президентом Польщі Олександром Кваснєвським, на якій сторони відзначили якісно новий рівень співробітництва між обома країнами і готовість до дальшого зміцнення цих зв'язків шляхом лібералізації торгівлі.

Президент Польщі О. Кваснєвський підтримав бажання України інтегруватися в західньо-европейські структури і встановити особливе партнерство з НАТО. Він також подякував Україні за підтримку Польщі у її прагненні вступити до НАТО. Сторони домовилися, що під час наступної візити О.Кваснєвського до Києва буде підписано українсько-польську декларацію, що відкриє новий етап поглибленого партнерства.

Під час зустрічі з головою польського уряду Владзіміжем Тимошевичем П. Лазаренко підкреслив, що Україна розглядає Польщу як свого головного зовнішньо-політичного партнера і зацікавлена в поглибленні співпраці. Широкі можливості для активнішої співпраці зумовлені не лише геополітичним положенням обидвох держав, а й глибокими історичними, культурними і господарськими зв'язками. Крім того, нові політичні відносини між Україною і Польщею побудовані на балансі спільних европейських інтересів.

(Закінчення на стор.3)

Рівенські комуністи потерпіли поразку

Київ. — Комуністи і соціялісти організували 18-го березня в Рівному віче, однак воно виявилося непередбачливим і ухвалило резолюцію проти них самих, повідомила УНІАР, покликаючись на депутата-рухівця Василя Червонія.

„Ми, учасники мітинґу-протесту, глибоко обурені антидержавними, антиукраїнськими гаслами комуно-соціялістів, вічних захисників трудового народу. Вони галасують про захист нас, котрих вони ж діями своїх ставленників в органах влади і управління довели до зубожіння і відчаю, економіку — до розрухи, соціяльну напругу — до вибуху", — сказано у зверненні з 3,000-го віча до Президента. Віче було зорганізовано у рамках крайової акції лівих сил проти заборгованности у платнях, яка досягла по Україні 4.2 блн. гривень.

У зверненні демонстранти висунули вимоги визнати Комуністичну Партію України, як спадкоємицю КПСС, злочинною антинародною організацію, провести міжнародній суд над комунізмом, а також звільнити всіх урядовців, яких висунули комуністи і соціялісти.

Як сказано в зверненні, за нього голосували всі учасники віча, крім шістьох, які були проти.

С. Стецько склала депутатську присягу

Київ. — Голова Конґресу Українських Націоналістів Слава Стецько склала присягу депутата Верховної Ради, заявивши перед тим, що її перемога у виборах стала перемогою багатьох націоналістів, повідомила 19-го березня УНІАР.

„Не моя скромна особа перемогла на виборах, це перемогли Степан Бандера, генерал Шухевич і Ярослав Стецько, перемогли тисячі незнаних борців ОУН-УПА, перемогли ідеї українського націоналізма", — сказала вона в парляменті перед законним вступом на пост депутата.

Як відомо, на початку березня С. Стецько здобула переконливу перемогу у Надвірнянській виборчій окрузі на Івано-Франківщині, набравши 86.49 відс. голосів.

У своїй промові С. Стецько зазначила, що для неї як української націоналістки завжди був головним 1-ий пункт Декалогу українського націоналіста, який звучить: „Здобудеш українську державу або загинеш у боротьбі за неї". Однак тепер для неї головного значення набув 10-ий пункт: „Змагати до поширення сили, слави і багатства української держави".

С. Стецько стала 19-ою жінкою-депутатом і найстаршим за віком парляментаристом — їй 77 років.

Як уже інформовано, вона плянує створити у Верховній Раді потужну націонал-демократичну фракцію.

Тютюнова фірма визнає куріння шкідливим

Вашингтон. — У четвер, 20-го березня, одна із найбільших американських фірм тютюнових виробів публічно визнала, що куріння є згубною звичкою та спричинює рака. Крім того, компанія виявила, що тютюнові виробництва свідомо спрямовували свій товар на молодь нижче 14 років.

Ці визнання тютюнових виробництв Ліґетт груп, найменшим із п'яти американських тютюнових виробництв, були головними точками їхньої угоди з урядами 22 стейтів, які оскаржили всю тютюнову індустрію в прихованні знання про те, що тютюнові вироби є шкідливими для людського здоров'я. Позивальники, намагаються від тютюнової індустрії отримати відшкодування за гроші витрачені на довготривалі лікування осіб, які хворіли на недуги пов'язані з курінням.

Це вперше фірма тютюнових виробів призналася до того, що нікотина є налоговою і згубною звичкою та що рак легенів є прямим наслідком куріння, а також і до того, що вся тютюнова індустрія свідомо намагалася заманювати юнацтво і молодь до звички куріння. Крім того фірма Ліґетт груп, яка виробляє сигарети „Честерфілд", „Л енд М" і „Ларк", передасть велику кількість внутрішніх документів до розпорядимости стейтових прокураторів, які на базі згаданих документів сподіються доказати, що тютюнова індустрія свідомо впродовж багатьох років провадила політику замовчування і обманства.

Російські політики коментують зміни в уряді

Москва. — Значні зміни у складі російського уряду стали предметом жвавого обговорення в різних політичних колах країни.

Судячи з ексклюзивних опитувань, найбільшу, майже стовідсоткову, підтримку з боку політичних провідників і простих громадян має Борис Нємцов, колишній губернатор Нижнього Новгороду, а тепер перший віцепрем'єр. Коментуючи його прихід в уряд, голова Державної думи Геннадій Селєзньов сказав навіть, що Б. Нємцов у недалекому майбутньому очолить уряд Росії.

Зате зовсім ніяким авторитетом в Державній думі не користується недавній керівник президентської адміністрації Анатолій Чубайс, який тепер також став першим віцепрем'єром і міністром фінансів. Дехто зі спостерігачів передбачає, що парлямент не хотітиме затвердити його на цьому пості.

Сам А. Чубайс вважає, що оновлений склад уряду „задемонструє велику політичну вагу і високий рівень професіоналізму". Щоправда, стало відомо, що лідер руху „ЯБЛоко" Григорій Явлінський, якому також пропонували увійти в уряд, відмовився, висуваючи при цьому такий аргумент: „Ми не хочемо продовжувати антинародний курс уряду, який завів країну у глухий кут, і не бажаємо бути прикриттям для цього курсу".

Голова Російської ліберально-демократичної партії Владімір Жириновський висловив передбачення, що новий уряд „не протримається навіть до осени", тому президент Боріс Єльцин повинен

(Закінчення на стор.3)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ПРИПИНЕНО ФІНАНСУВАННЯ ВСІХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

КИЇВ. — Тут на засіданні Уряду прем'єр-міністер України Павло Лазаренко повідомив про припинення фінансування всіх органів виконавчої влади як у Києві, так і на місцях. Такою була реакція прем'єра на зрив керівниками центральних органів виконавчої влади термінів виконання указу Президента щодо наповнення державного бюджету та посилення фінансово-бюджетної дисципліни. Згідно з указом, до 10-го березня Міністерство Фінансів мало отримати кошторисі доходів та видатків на основі скорочення числа працівників апарату виконавчої влади. П.Лазаренко критикував незадовільну працю нафто-хемічної, харчової, деревообробної, вугільної промисловостей, де зафіксовано спад виробництва знову на 30 відсотків. Головним, на думку Лазаренка, залишається завдання приросту валового внутрішнього продукту, в тому числі нетрадиційними шляхами.

ВКЛЮЧЕНО ШОСТИЙ ЕНЕРГОБЛЬОК ЗАПОРІЗЬКОЇ АЕС

ЗАПОРІЖЖЯ. — Тут 13-го березня після капітального ремонту підключено до енергетичної системи України шостий енергоблок Запорізької атомної електростанції. Під час його ремонту проведено повну ревізію устаткування, замінено вузли і частини, які відпрацювали свій ресурс, завантажено свіже ядерне паливо. Усе це, на думку фахівців, має забезпечити наймолодшому і найбільш удосконаленому енергоблькові стабільну і безпечну працю. Нині на Запорізькій АЕС працює п'ять енергоблоків.

АСТРОНАВТИ МАТИМУТЬ СВОЄ СВЯТО

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма підписав указ, згідно з яким День працівників ракетно-космічної галузі України відзначатиметься щорічно 12-го квітня. Свято встановлено з огляду на великий внесок працівників космічної галузі в наукові дослідження, створення сучасної ракетно-космічної техніки та впровадження високих космічних технологій в народному господарстві держави.

ЗАСІДАННЯ РАДИ РЕҐІОНІВ

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма провів засідання Ради реґіонів, у якому взяли участь прем'єр-міністер Павло Лазаренко, керівники міністерств і голови обласних державних адміністрацій. Наполегливо і суворо Президент поставив вимоги щодо виконання рішень Уряду і накреслених програм в економіці та соціяльному захисті населення. Обговорено також проблеми виробників сільсько-господарської продукції та необхідність негайного вжиття заходів для стабілізації в суспільстві. Президент висловив незадоволення діяльністю Уряду і місцевих органів влади, застерігши щодо суворого ставлення до керівників, які не забезпечать виплату заробітків і пенсій. Л. Кучма також зустрівся зі своїм представником у Криму Василем Кисельовим та обговорив з ним ситуацію в автономії. Під час зустрічі з головою Рахункової палати Валентином Симоненком Л. Кучма особливу увагу приділив темі ухвалення державного бюджету на 1997 рік.

МІЖНАРОДНІ ЕКСПЕРТИ ВІДВІДАЛИ УКРАЇНУ

КИЇВ. — Перший віцепрем'єр-міністер України Василь Дурдинець зустрівся з експертами Европейського банку реконструкції і розвитку та керівництвом робочої групи країн "великої сімки". Ця представницька делеґація на чолі з віцепрезидентом банку Йоахімом Янке прибула в Україну, щоб остаточно узгодити умови та механізм фінансування проєкту завершення будівництва ядерних реакторів на Хмельницькій та Рівенській АЕС. За розрахунками західніх експертів для введення нових енергоблоків необхідно 1.2 блн.дол. Як підкреслив Й. Янке, рішення країн "великої сімки" та керівництва Европейського банку щодо фінансування цього проєкту буде прийнято до травня цього року. В. Дурдинець наголосив, що створення надійної української енергосистеми та стабільного енергоринку є визначальною складовою національної безпеки держави і тому схвалені Урядом проєкти розвитку цієї галузі будуть послідовно і невідкладно впроваджуватися у життя, не зважаючи на фінансові труднощі.

Н. ВІТРЕНКО ЗБИРАЄ ПІДПИСИ ПІД ЗВЕРНЕННЯМ ДО Б.КЛІНТОНА

КИЇВ. — Голова Прогресивної Соціялістичної Партії України Наталія Вітренко повідомила, що вона особисто збирає підписи під документом, що має назву "Надзвичайне звернення до президента ЗСА Білла Клінтона". Це звернення є складовою міжнародної акції супротивників "руїнівної політики Міжнародного валютного фонду". На думку Н. Вітренко, якщо сьогоднішній курс цієї міжнародної політики не зазнає змін, цілі країни можуть зникнути, як це відбувається в Африці. "Соціяльно-економічна ситуація в Болгарії і Албанії показує, що і Европа може за дуже короткий термін вповзти до мороку середньовіччя. Уже зараз Німеччина фактично досягла того ж рівня безробіття, що був напередодні приходу до влади Адольфа Гітлера", — сказано в листі. Н. Вітренко та її прихильники закликають Б. Клінтона використати владу президента ЗСА для скликання нової Міжнародної конференції, на зразок Бреттон Вудс, яка замінила б сучасну збанкрутовану монетарну систему на нову. Лист підписали 53 депутати українського парляменту переважно лівої орієнтації.

Десятки тисяч демонстрували проти невиплати платень

Київ. — Протестуючи проти невиплати платень і пенсій, 18-го березня на вулиці Києва та інших міст України вийшли десятки тисяч людей як під червоними, так і під синьо-жовтими прапорами, повідомили засоби масової інформації.

В той час як комуністичні і соціялістичні сили звинувачували у невиплаті платень економічні реформи, вимагаючи повернення до комунізму і союзу з Росією, націонал-демократи поклали вину за економічні негаразди на лівих, які продовжують займати більшість керівних постів у державі, саботуючи виконання програми економічних перетворень.

За повідомленням агентства Ассошієйтед Пресс, біля 3,000 людей, переважно похилого віку, демонстрували в столиці, несучи червоні прапори і картонні домовини, які символізували задушену начебто реформами Президента Леоніда Кучми економіку.

Лідер Прогресивної Соціялістичної Партії України Наталя Вітренко заявила, що економічні перетворення, які проводить Уряд, є небезпечні для громадян, оскільки вони руйнують економіку і роблять жменьку людей дуже багатими за рахунок багатьох бідних.

Ліві демонстранти, пройшовши з багатьма гаслами на зразок „Пани правителі, не будуйте держави на кістках народу", висунули до Уряду вимоги, в яких, крім погашення заборгованости в платнях, міститься низка вже традиційних комуністичних пропозицій. Учасники вимагали посилення механізмів державного регулювання шляхом націоналізації комерційних банків, введення державної монополії на зовнішню торгівлю, запровадження системи фіксованих цін на державні замовлення і забезпечення єдиного економічного простору країн СНД.

В Криму акція лівих була не менш червоною і

(Закінчення на стор. 4)

Інж. М. Корчинський доповідав на Далекому Сході

Піттсбург, Па. — Редакція міжнародного журналу „Металс Бюллетин" запросила інж. Михайла Корчинського виголосити доповідь на конференції присвяченій питанням розвитку т. зв. „Міністалеварень". Такі конференції відбуваються щодва роки, а остання, десята з черги, мала місце 9–12-го березня ц. р. у столиці Малайзії Куала Лямпур. Приявних було понад 150 спеціялістів із 25-ти країн із усіх п'ятих континентів.

Темою доповіді інж. М. Корчинського було: „Примінення технології тонких слябів для продукції мікролегованих сталей підвищеної міцности". Нова метода безперервного відливання тонких слябів (товщиною 50 міліметрів) докорінно зменшила кошт продукції листової сталі в рульонах. У порівнянні із стандартною технологією,капіталовкладення зменшилося в три рази, а ефективність праці є в десять разів більша. Завдяки цим економічним осягом, число міністалеварень, які примінюють цю нову технологію бурхливо зростає. Цей ріст помітний і в індустріяльних країнах (Европа, Північна Америка), як і в країнах, які розбудовують свою індустріяльну базу. Передбачається, що у 2000 році понад 20 млн. тонн сталі буде вироблятись цією новою методою. Це новоє примусити перестарілі заводи припинити продукцію.

У своїй доповіді, інж. М. Корчинський зупинився на металюрґійних особливостях нової технології. Вона особливо придатна для мало-вуглецевих мікролегованих сортів сталі. Прелеґент висунув прогнозу, що у цій категорії конструкційних матеріялів міністалеварні здобудуть домінуючу позицію. Доповідь викликала зацікавлення, що проявилось у живій дискусії. Вона буде вкоротці опублікована, щоб поінформувати міжнародні кола металюрґів із повним спектром прикмет сталі, що їх дає мікролеґування.

Після конференції, інж. Корчинський мав нагоду побувати у підприємствах сталевої індустрії у Тайляндії, Малайзії та Японії.

Білорусь і Україну лучить одна доля!

Ню Йорк (О. Кузьмович). — про цю нашу спільну долю говорив у своїй доповіді перед численно зібраною українською публікою відомий активіст і „правозахисник" Білорусі, старшина Білоруського Народного Фронту і до минулого року депутат Верховної ради Білорусі, Зянон Пазьняк, що він 1996 року перебуває на політичному азилі в ЗСА.

З. Пазьняк
(Світлив: Я. Кулинич).

Запрошений середовищем УГВР в Ню Йорку, він в неділю, 2-го березня, виступив в приміщенні НТШ–А з палкою і незвичайно цікавою доповіддю, яку розпочав промовистим ствердженням, що українці та білоруси можуть добре порозумітися зі собою, не уживаючи мови "старшого брата".

Справді, слова З. Пазьняка були добре зрозумілі слухачам, а він без вагання відповідав також на запити поставлені йому українською мовою. У понад годинному слові ми мали нагоду побачити перед собою невідрадну кар--тину сьогоднішньої Білорусі під режимом теперішнього президента Алєксандра Лукашенка. Доповідач не щадив гострих слів у характеристиці людини, що веде тепер Білорусь до цілковитого з'єднання із Росією, сам не є навіть білорусином, а циганом з походження, що став політруком і заступником начальника в'язниці КҐБ. Під його керів

(Закінчення на стор. 4)

У СВІТІ

У ВІВТОРОК, 18-ГО БЕРЕЗНЯ, парлямент Заїру переважною більшістю голосів вирішив усунути зі становища прм'єр-міністра, не надто любленого в країні, Леона Кенго ва Дондо. Згідно з неофіційним підрахунком голосів одного з присутніх депутатів, за усуненням згаданого прм'єр-міністра було 464 голоси, проти 9, а здержались від голосування 10 осіб. Усунення Л. Кенго прийшло всього чотири дні після того, як заїрські повстанці з Союзу демократичних сил для визволення Конго під проводом Ляврента Кабілі, котрі вже опанували східню частину країни, зайняли третє за величиною місто в країні, Кісанґані, без надто великого труду, бо урядові війська не ставили опору. Л. Кабіля зазначив, що столиця країни Кіншаса буде до червня в його руках, але всі уважають, що навіть скоріше.

В АМЕРИЦІ

У СЕРЕДУ, 19-ГО БЕРЕЗНЯ, репрезентанти летунської лінії „Амерікан Ейрлайнс" і представники профспілки пілотів дійшли до порозуміння, щодо нового контракту і тим самим запобігли можливому відновленню страйку. Одначе на шляху до остаточної згоди є дві значні перепони — найперше рада Спілки союзних пілотів мусить погодитися на запропоновані точки угоди, а тоді 9,000 членство пілотської профспілки мусить проголосувати над їх прийняттям або відкиненні. Щоб дійти до порозуміння потрібно було цілий місяць переговорів між обидвома сторонами при співпраці призначеної президентом Биллом Клінтоном тричленної ради посередників. Президент згаданої летунської лінії Доналд Карті зазначив, що вони задоволені вислідом договору, хоч і не здобули всього чого бажали.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Хто вимагає комунізму в Україні

18-го березня вулиці Києва і деяких інших міст України знову зачервоніли совєтськими прапорами. Це вимагали виплати заробітної платні і відновлення СССР ліві демонстранти, серед яких, як завжди, переважали пенсіонери.

Партійна дисципліна, прищеплена за сталінських і брежнєвських часів, не підвела і цього разу — на площах і вулицях українських міст зібралося, за словами міністра внутрішніх справ Юрія Кравченка, приблизно 85,000 осіб, які домагалися зміни соціяльно-економічного курсу.

Навіть західні засоби масової інформації, які переважно „глухуваті" до подій в якійсь Україні, почули галас українських комуністів. В газеті „Ню Йорк Таймс" з'явилося хоч невеличке, але під цікавою назвою повідомлення: „Українці вимагають повернення до комунізму".

Звичайно, таке узагальнення могло бути викликане тим самим „недочуванням" репортерів, але на нього комуністи, які не мають широкої підримки у народі, очевидно, і розраховували. Діючи за випробуваним принципом „чим гірше, тим краще", вони своїм галасом створили відповідну атмосферу, яка принесла їм потрібну увагу.

Про це говорить хоч би претенсійність самої назви — „Всеукраїнська акція протесту". Так, дійсно виступи відбулися у багатьох містах України, однак у них брали участь переважно пенсіонери і ветерани, які вірою і правдою служили совєтській владі або мали тоді особливі пільги. Порівняно численними демонстації були у Києві, Дніпропетровському і Криму, в якому переважають проросійські настрої. Однак в інших містах збиралося від кількох десятків до кількох сотень осіб. Демонстранти переважно брали участь у виступах не так через заборговані платні, як через партійну дисципліну.

Увагу привертала також бутафорність дій комуністів. Наприклад, в Києві демонстранти йшли в старих куртках і в дірявому взутті, щоб підкреслити тяжкий економічний стан. Вони також несли символічні домовини із задушеною реформами економікою, а також портрет підприємця, який висів догори ногами і з кишені якого сипалися доляри. Не бракувало гасел на зразок „Грабіжницька влада, віддай народу вклади, інакше народ їх сам забере", „Пани правителі, не будуйте державність на кістках народу".

Виступати від імені народу комуністи вміють давно і це, мабуть, ввело в оману того, хто назвав вістку в „Ню Йорк Таймсі". Однак того самого дня по Україні відбулися паралельні віча і демонстрації націонал-демократів, які теж вимагали виплати платень, але за рахунок боротьби з корупцією і усунення лівих з усіх урядових постів. Отже не всі українці домагалися повернення комунізму.

Звинувачуючи саме комуністів в економічних негараздах і домагаючись їх звільнення з усіх державних постів, націонал демократи мають рацію. Адже Верховна Рада, з її 90-членною комуністичною фракцією і головою-соціялістом Олександром Морозом, зволікає з прийняттям бюджету, що тільки збільшує заборгованість у платнях, яка сягнула вже 4.2 блн. дол. згідно з недавньою заявою Президента Леоніда Кучми. Крім того, від прийняття бюджету залежить чи Україна дістане багатобільйоновий кредит від Міжнародного валютного фонду.

У цьому простежується принцип діяльности комуністів — „чим гірше, тим краще". Гальмуючи прийняття бюджету, вони одчочасно намагаються вивести народ на демонстрації проти заборгованости у платнях.

Однак цей принцип все менше і менше спрацьовує в Україні, про що свідчить і так звана „Всеукраїнська акція протесту", яка не знайшла сподіваної лівими підтримки у „трудящих". Капіталізм, який зароджується, приніс не тільки заборгованість у платнях, але й повні полиці в крамницях і можливість заробити в так званому „тіньовому" секторі, який в Україні складає 40 відс. економіки.

Забагато води збігло в Дніпрі і комунізму вже не повернути, як би за ним не тужили ліві і як би його не вимагали.

Р. Л. Хомяк

Країни хваляться стосунками з Україною

На світовій політичній біржі акції Києва так підійшли вгору, що тепер керівники держав хваляться тим, як їхня політика сприяє інтересам України.

Продовж кількох днів березня принаймні два такі приклади можна було занотувати у Вашінґтоні, коли заступник міністра оборони Румунії і віцепрезидент Грузії виступали у Національному пресовому клюбі для того, щоб з'ясувати журналістам політику своїх країн.

Ці події відбувалися на тлі заяви міністра закордонних справ Великобританії Малколма Рифкінда про те, що Україна повинна бути членом Північно-атлантичного оборонного союзу (НАТО), та серйозної кандидатури міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка на чергове головство в Генеральній асамблеї Організації Об'єднаних Націй.

Членство в НАТО

Ціллю прибуття до Вашінґтону заступника міністра оборони Константіна Дуду Йонеску було довести конечність членства Румунії у поширеному НАТО, хоч Румунію покищо ніхто не збирається запросити в ряд перших нових членів. Серед арґументів, які висунув К. Йонеску, був такий: „Якщо Румунія стане членом НАТО разом з Польщею, це встановить важливу північнопівденну вісь у процесі поширення НАТО і допоможе посилити незалежність України".

Через кілька днів у тому ж пресклюбі виступив Зураб Жванія, голова грузинського парляменту, який також вважається віцепрезидентом Грузії. Він говорив про дуже добрі стосунки між Грузією й Україною, про те, що обидві країни розпочали будову нової залізниці вздовж північного берега Чорного моря, та про конкретні пляни розбудови мережі трубопроводів і транспорту для достави казахстанської, азербайджанської й іранської нафти, яка потрібна, серед інших, і Україні.

Виступи типу Йонеску й Жванії можна розглядати як школярську гру „покажу й розкажу", але на дорослому міжнародному рівні. Вони дають можливість країнам, які не є у центрі щоденної уваги американської преси, дати про себе знати, зайнятись встановленням добрих публічних зв'язків.

Румунія має неабиякий досвід у цьому. Ще на початку 1970-их років, коли Румунія старалась дістати від ЗСА найприятливіший статус у торгівлі, десятки її представників приїжджали до Америки і переконували чільних осіб у доцільності такого кроку. І переконали.

Грузія займає окреме місце в серцях американських політиків з того часу, як тодішній державний секретар Джеймс Бейкер заприязнився зі своїм совєтським колеґою Едуардом Шеварднадзе. А коли Шеварднадзе покинув Москву і почав відбудовувати свою країну, профіль Грузії в Америці зріс. І хоча ще не так давно для більшости американців „Джорджя" була стейтом на північ від Фльориди, сьогодні американські інвестиції найвищі з усіх чужоземних у тій країні. З. Жванія прибув до Америки як гість Інформаційної аґенції ЗСА (ЮСІА) в рамках її програми „Міжнародні відвідувачі", що покриває всі кошти подорожі, перебування, ескорту, та включає ряд офіційних і ділових зустрічей в різних частинах країни.

Свобідно володіючи англійською мовою, З. Жванія запевняв журналістів, що Грузія, яка „знаходиться на перехресті шляхів схід-захід і північ-південь", повернулася „на економічну мапу світу", та що у її закордонній політиці співпраця стоїть на першому місці. Він розповідав про цю співпрацю з рядом країн, в тому числі й з Україною, і майже не згадував Росії. Щойно коли прийшло до запитань журналістів про грузинсько-російські стосунки, З. Жванія зідхнув, трохи подумав, і відповів: „Хотілося б, щоб вони були багато кращі, ніж є тепер".

Він пояснив, що головною причиною цього є відсутність проґресу в Абхазії, де російські миротворчі війська діють від липня 1994 року і досі не уможливили повернення населення, яке покинуло Абхазію під час сепаратистської війни. „Абхазія, — сказав він, — далі майже обезлюднена, а завданням миротворців було повернути населення до їх домів".

Атентат

Законодавець З. Жванія нарікав, що має труднощі переконати своїх виборців в тому, що Росія — дружня країна, яка „підтримує нашу самостійність і демократію. Вони хочуть знати, якщо це так, то чому Ігор Георгадзе, який в серпні 1995 року організував замах на президента Шеварднадзе, живе під Москвою і чому Росія відмовляється повернути його до Грузії?... Важко пояснити людям, чому так часто припиняється постачання ґазу з Росії, хоч ми за нього вже заплатили".

Він також висловив незадоволення політикою Росії, коли впало запитання про погляди Грузії на Співдружність Незалежних Держав (СНД): „Безпека, добробут, сильна економіка мають бути наслідками у країнах, які беруть участь у того роду багатосторонніх мережах співпраці. Нічого подібного не стається в СНД... Дивно, але усі ці угоди, підписані на форумі СНД, ламається, в першій мірі, Росією". Він додав, що Росія, наприклад, самочинно вводить нові податки на грузинські товари, які роками йшли на російські ринки.

В дипломатичному дусі З. Жванія висловив думку, що в Росії є чимало чільних осіб, які розуміють вартість добрих стосунків між Росією й Грузією, але через внутрішні труднощі не мають змоги приділяти цим стосункам належної уваги. „З другої сторони, в Росії є досить впливових груп реваншистів, які оплакують знищення старої імперії і які уживають усі можливі заходи для того, щоб повернути все назад. На жаль, вони не розуміють, що такої перспективи немає".

Румунський віцеміністер оборони Йонеску говорив про важливе геостратегічне місце Румунії в Европі, що у неї добрі зв'язки так з Грецією, як і з Туреччиною — двома союзниками в НАТО, між якими є постійні непорозуміння, що у неї такі ж добрі зв'язки і з двома іншими ворогуючими сусідами — Вірменією і Азер-

(Закінчення на стор.3)

Данута Білавич,
Львів

Нові матеріяли в музеї С. Крушельницької

Нещодавно у Музично-Меморіяльному Музеї Соломії Крушельницької у Львові відбулась урочиста подія — фонди музею поповнились унікальним експонатом. Зі Швеції прибув особистий рояль славетного українського співака Модеста Менцинського — подарунок родини співака. Рояль супроводжував внук Модеста Менцинського, Ганс Менцинський. З цього приводу у музеї відбулась пресова конференція, на якій Г. Менцинський поділився спогадами про свого уславленого діда та розповів про враження від перебування в Україні. Кабінетний рояль М. Менцинського цінний в першу чергу як історична пам'ятка, але крім того, цей рідкісний інструмент фірми "C. Bechstein" є в чудовому стані, експерти високо оцінюють його звукові якості. Це ідеальний інструмент для камерного музичного виконання.

Ця чудова подія була результатом багаторічних зусиль і працівників музею, і його друзів в Україні та за її межами. Як відомо, значна частина життя М. Менцинського пройшла у Швеції, в Стокгольмі. Там залишився його дім, родина, особисті речі. І ось, завдяки діяльності провідника української громади Скандінавії Богдана Залуги та музикознавця Михайла Головащенка, архів Модеста Менцинського поступово повертається в Україну.

Минулого року у Музеї Соломії Крушельницької створено Фонд Модеста Менцинського, який тепер нараховує близько 1,000 екпонатів. А започаткував його Богдан Залуга, який передав до музею оригінальну платівку із записом голосу Модеста Менцинського та книги з його автографами. Потім відгукнулись львівські музикознавці: Петро Цегельський подарував для музею 500 поштівок з листуванням славетного співака і його родини, Іван Деркач передав у фонди музею свою збірку матеріялів про Модеста Менцинського, Соломію Крушельницьку, Олександра Мишугу, Августо Діяні, Адама Дідура. Це грамофонні платівки, оригінальні фотографії, рецензії на виступи цих славетних співаків та інші експонати. І ось декілька днів тому музей знову одержав безцінний подарунок від Г. Менцинського зі Стокгольму — родинні реліквії славетного співака — оригінальну грамоту герцога Фрідріха від 27-го квітня 1913 року про присвоєння Модестові Менцинському титулу "Kammersanger", оригінальні фото співака, статті у шведських виданнях про його виступи, а також архів співака Олександра Носалевича, двоюрідного брата Модеста Менцинського. Ці унікальні матеріяли раніше залишались зовсім невідомими в Україні.

Фонд Модеста Менцинського — тільки частина основної збірки Музично-Меморіяльного Музею Соломії Крушельницької, яка нараховує близько 10,000 одиниць збереження. І оскільки Музей Соломії Крушельницької — єдиний у Львові музичний музей, до його фондів надходять різноманітні матеріяли, пов'язані з музичною культурою краю.

Фундатором Музею Соломії Крушельницької була Одарка Бандрівська. Ця унікальна людина, племінниця Соломії Крушельницької, була чудовою камерною співачкою та педагогом Львівської Консерваторії.

Одарка Бандрівська зібрала і передала у фонди Літературно-Меморіяльного Музею Івана Франка безліч документів, фотографій, пов'язаних з Соломією Крушельницькою та членами родин Бандрівських та Крушельницьких — Анною Крушельницькою, Осипом і Карлом Бандрівськими, Ольгою і Тарасом Шухевичами та ін., написала спогади про свою родину та багатьох мистців — її сучасників. Цей великий архів став основою експозиції музею.

Відразу після відкриття музею до його фондів надійшла колекція скрипаля і педагога Ярослава Грицая, яку передала його родина. Колекція нараховує близько 5,000 експонатів. Це ноти, платівки початку XX ст. і сучасні із записами видатних виконавців, оригінальні фото композиторів і виконавців XX ст. Серед них — фото Йоганеса Брамса, Пабля Сарасате, Камілла Сен-Санса, Ріхарда Штравса, Алєксандра Ґлазунова, Миколи Римського-Корсакова з їхніми автографами.

Велику цінність становлять експонати, передані до музею дослідником творчості Соломії Крушельницької Михайлом Головащенком.

У травні минулого року творча група львів'ян — редактор музичних програм Люба Козак, відома співачка, лавреат міжнародних конкурсів Наталія Дацько, директор Музично-Меморіяльного Музею Соломії Крушельницької Галина Тихобаєва та художник Орест Скоп — відвідала Італію з метою зібрати матеріяли для музею та для документального фільму про видатну співачку. Гістьми зі Львова опікувалась доброчинна організація „Мізерікордія" у Віяреджо, а ініціятором поїзди був монсіньйор Скарабеллі, заступник президента цієї організації. Учасники делеґації побували у містах, пов'язаних із життям та сценічною діяльністю Соломії Крушельницької — Віяреджо, Пармі, Кремоні, Бреші, Міляні, Фльоренції, Венеції, Торре дель Ляго. У Віяреджо відбулися зустрічі з людьми, котрі пам'ятають Соломію Крушельницьку, мають матеріяли про неї. Серед них —Ізолєтта Фаджолі, брат якої зібрав велику колекцію фотографій видатних співаків і композиторів. У цій колекції на чільному місці — ориґінальні фото Соломії Крушельницької з її автографами. Сеньйора Фаджолі зробила копії цих матеріялів і подарувала їх музеєві у Львові. Цікавою була зустріч з Лейлою-Луїзою Франчюсіні, внучатою племінницею Черазе Річчоні. Вона поділилася спогадами про чоловіка Соломії Крушельницької та його родину. У висліді поїздки до Італії музей одержав надзвичайно цікаві матеріяли, серед яких — подарунки від окремих осіб, копії матеріялів з архівів Віяреджо та театру „Ля Скаля", фотографії, зроблені під час перебування делеґації в Італії.

(Закінчення на стор.3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про так різних дітей однієї мами

Може це трохи запатетично звучить такий заголовок до суботньої розмови з моїми читачами, але він мимоволі надумався мені тиждень тому, 15-го березня, коли ми засіли саме в одній залі у дружній родинній атмосфері: ми — з ними — вони члени „четвертої хвилі", а ми — ті нечисленні представники третьої хвилі еміґрації, після 1945 року. Якось не відчулося між нами приписової тепер ворожості, про яку постійно говориться та чується, не було зависти, блискавок у поглядах, чи взаємних закидів, мовляв, „чого ви сюди приїхали". Була тільки нормальна людська потреба і справжнє бажання поговорити, випитатися, порадити, поділитися досвідом, а передусім познайомитися, а може з часом і подружити.

Може, в інших скупченнях українського життя такі зустрічі вже проходять періодично і послідовно від якогось часу. Знаємо, наприклад, що в Трентоні, Н. Дж., члени „четвертої хвилі" зустрічаються у Народному Домі, що для них тепер відкрив двері, знаємо, що у Філядельфії відбуваються вечори порад в УОКЦентрі, а в Нюарку вже понад рік існує при українській католицькій церкві (отже, є прецедент, вартий наслідування) окреме товариство „новоприбулих", які сходяться кожної другої неділі після Служби Божої. Може, і в інших осередках вже зорганізовано подібні зустрічі, з відданням для цієї важливої справи порожніх тепер громадських домівок, але метрополія світу чомусь пасла „задніх" до минулої суботи. Добре, однак, що вкінці під патронатом кредитівки „Самопоміч" і голови Комітету Об'єднаних Української-Американських Організацій Ню Йорку редактор „Закордонної Газети" П. Рибчук заініціював цю першу зустріч, яку може колись будуть вважати „історичною".

Як потребують ці все ще загублені люди знайти себе і між собою нових друзів, як потребують вони поради у складних пашпортових чи фінансових справах, чи просто щирого, дружнього потиску руки і привітання рідною мовою!

Слухаючи їхніх розповідей, запитів та проблем, мені живцем нагадувалися власні переживання з-перед півсторіччя, такі подібні, хоча такі інакші з віддалі. Я розповідала цим теперішним „початківцям" про незабуту досі першу „самаритянку" Настуню, що хоча сама важко працювала у жидівській пекарні і не мала гараздів, а лише добре серце, і прийняла нас з меленькою донечкою до своєї хати, таки взявши незнайомих просто з корабля. Пригадалося, як мама перший рік працювала куховаркою в сім'ї італійського лікаря, дарма, що її зять, також лікар, з двома докторатами авансував до звання санітара, поки не здав утретє медичних іспитів. Пригадалося, як серед „старих еміґрантів" зібрали дитячі речі для нашої дитини, в тому аж два дитячі возики, щоб я могла вирушати з хати.

Значить, ми ті, що тепер так часто споглядаємо з нехіттю, а то й з ворожістю на „новоприбулих", півстоліття тому переживали те саме, що тепер переживає „нова еміґрація", а може часом і гірше. Але скромні „старі еміґранти" подали нам помічну руку, вияснюючи, що ми ж „діти одної матері". Чому не чуємо того вияснення тепер, коли вдарила у нас невідворотним фактом, якого ніхто не стримає, „четверта хвиля"? Але і без голосного ствердження факту, що ми всі рівні, як добре було слухати розповідей тих, що недавно приїхали з України, яких кинула на побережжя Америки та сама матеріяльна скрута, як колись наших земляків, що прийняли нас. Як колись вони зачинали від миття вікон чи служби у жидів, так і сьогоднішні розповідають нам про подібну долю. Тільки нечисленні щасливці виграли „зелену картку", чи дісталися відразу на професійну працю. А всі розповідали нам про фізичну працю, про невільниче замкнення із старими, хворими людьми, без одного дня відпочинку. Ось питаю кандидата економічних наук, чому не напише до „Свободи" про свої цікаві переживання. Відповідає, що 10 годин фізичної праці так виснажують, що після того не може ані думати, ані писати. Ось молода лікарка розповідає про свою працю біля старенької жінки, яка не дозволяє на зустріч із земляками чи відвідини нашої церкви. А ще інша, витираючи непрошені сльози, розповідає про свої „гаразди" і про свою тугу за Львовом і внуками, із-за долі яких вона тут працює.

Слухаємо, стараємося розрадити, ставимо питання і думаємо, думаємо, як їм усім допомогти. Таж ми говоримо ще однією мовою, мовимо одні ті самі молитви і думаємо про одну і ту саму Україну — ми ж бо всі однакові її діти, дарма, що одні залишили її перед півсторіччям і може трішки призабули, звідки ми і як тоді було з нами, хоча нас не зустрічали питання, чого ми тут приїхали. Чому ж, отже, має лежати між нами штучно викопана прірва? Доки будемо чути постійно „ви і ми"?

Зустріч минулої суботи поклала в Ню Йорку першу тоненьку кладку між нами.

Дуже вона ще хитка, ця кладочка, але вона нарешті вже покладена. А тепер треба її лише зміцнити, дати її сильне поруччя і допомогти її стати мостом від „вони" до „ми", мостом, який дасть нам змогу зустрічатися, зруйнувавши рештки Вавилонської вежі у нашій свідомості, щоб стати міцно оновленою українською громадою на американському березі.

О-КА

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ
– НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

П. Лазаренко...

(Закінчення зі стор. 1)

П. Лазаренко і В. Тимошевич взяли участь у засіданні українсько-польської міжурядової комісії з питань торгівлі та економічної співпраці. На засіданні зазначалося, що впродовж останніх двох років економічні взаємини України і Польщі розвивалися динамічно, товарообіг на початок цього року досяг 870 млн. дол. Відбулася розмова з польськими підприємцями про збільшення інвестицій в українську економіку. П. Лазаренко зустрівся також з маршалом сейму Юзефом Зихом і маршалом сенату Адамом Струзіком.

Водночас у Києві відбулася зустріч українських парламентаристів з групою керівників польського телебачення. У зустрічі взяли участь перший заступник голови Верховної Ради України Олександер Ткаченко, заступник голови Комісії з питань законодавчого забезпечення свободи слова Володимир Алексєєв, голова підкомісії законодавчого забезпечення свободи слова й інформації Степан Ткаченко, керівник Пресової служби Верховної Ради України Василь Іванина, а також голова Національної ради українського телебачення і радіомовлення Володимир Петренко.

О. Ткаченко зазначив, що вважає пресу "четвертою владою", яка може формувати політичну і соціяльну думку і висловився за тіснішу співпрацю між засобами масової інформації України і Польщі.

Керівники польських засобів масової інформації погодилися, що преса є "четвертою владою", але застерегли, що люди іноді все ж мають свою власну думку. Прикладом цього виявилися вибори в Польщі, коли політичні діячі, які багато виступали в телевізії та радіо, програли, бо люди мали свою особливу думку. Польські гості зазначили, що головною метою їхнього перебування в Україні є випрацювання механізму співпраці між Україною і Польщею в галузі телебачення.

РЕЄСТРАЦІЮ ЗАКРИТО

„Перші Стежі" — організатори таборів „Пташат" на Союзівці повідомляють, що з уваги на велике число зголошень, реєстрація на ТП-97 першу туру — закрито.

Нові матеріяли...

(Закінчення зі стор. 2)

У минулому році, у зв'язку з відкриттям філії Музично-Меморіяльного Музею Соломії Крушельницької, Меморіяльного Музею Станіслава Людкевича, був утворений фонд С. Людкевича. Зараз впорядковується унікальну бібліотеку композитора, яка нараховує близько двох тисяч томів.

За останні роки фонди Музею Соломії Крушельницької поповнилися матеріялами про діяльність Товариства Української Опери Канади (афіші, програми, статті у канадській пресі), подарованими Валентиною та Ігором Куриливими, рідкісними оригінальними платівками із записом голосу Соломії Крушельницької, подарованими дослідником українського звукозапису Степаном Максим'юком зі ЗСА. Музикознавець Роман Савицький подарував для музею платівку із записом відомої української піяністки Любки Колесси і ксерокопії статтей в американській і канадській пресі, пов'язаних з видатними українськими співаками, композиторами. Це давні приятелі Музею Соломії Крушельницької. Добрим словом треба згадати також і художника, автора експозиції музею О. Скопа та художника і колекціонера Анатолія Сидоренка. Завдяки їх стараниям експозицію музею прикрашають цінні мистецькі твори, картини, речі побуту кінця XIX — поч. XX ст.

Багато українських музичних діячів через різні обставини змушені були залишити Україну, але їхнє мистецтво є надбанням і гордістю нашої культури. Саме тому працівники музею так вдячні тим людям, які сприяють поверненню культурних цінностей в Україну. Так, син Михайла Голинського, Богдан Голинський, та родина Івнни Синенької-Іваницької, 100-річчя від дня народження якої ми відзначатимемо у 1997 році, передали до музею архіви цих визнаних співаків. Передати до музею свої особисті архіви висловили бажання також легенда нашого виконавства Любка Колесса, що проживає в Канаді, та відома українська співачка в Австрії Іра Маланюк. З різних джерел фонду музею поповнилися матеріялами, які стосуються життя та сценічної діяльності Євгенії Зарицької, Люби Німців, Романа Тисяка.

Покищо більшість названих матеріялів зберігаються у фондах музею. Надіємось, з часом Музично-Меморіяльний Музей Соломії Крушельницької поширить свою площу (а можливість для цього є, адже музей займає тільки другий поверх будинку Соломії Крушельницької, який був особистою власністю співачки), стане центром вивчення музичної культури Галичини, а його безцінні експонати займуть місце в експозиції музею.

Країни...

(Закінчення зі стор. 2)

байджаном, що „ми добре знаємо Росію, а вона нас", тому Румунія може бути ефективним посередником між Росією й НАТО, та що в Румунії є стара культура політичної демократії. Тут він згадав, що його Християнсько-демократичній партії вже 140 років та що його дід, перед Другою світовою війною, був членом парляменту Румунії від цієї партії.

Претенсій нема

К. Йонеску запевняв журналістів, що основна угода між Румунією й Україною буде підписана до кінця березня, бо новий уряд Румунії не має територіяльних претенсій до України, та що Румунія зацікавлена у тристоронній військовій співпраці з Польщею й Україною. Крім того, казав К. Йонеску, Румунія хоче допомогти Україні на дальшу мету. Він згадав, зокрема, велику потужність Румунії у переробі нафти, що уможливило б Україні зменшити свою залежність на енергоносії від Росії.

Ці вислови доброссусідських зв'язків з Україною дуже важливі для Румунії саме тепер, бо спостерігачі звертають увагу на те, що Україна, де факто, може накласти вето на вступ Румунії до НАТО; Північно-атлантичний оборонний союз не приймає в члени країн, у яких є неполагоджені проблеми з кордоном, а Румунія вже кілька років зволікає з делімінацією свого кордону з Україною.

ПОПРАВКА

У "Свободі" ч. 55 з 21-го березня в коротких вістках з України слід внести поправку: правильне ім'я директора Метрополітального музею є Вілліям Луерс (William Luers), а директора те-левізійної компанії ICTV — Петер Герві (Peter Herwe). — **Ред.**

Лещатарські прогулькі УСТ „Черник"

Частина учасників лещатарської прогульки УСТ „Черник"

Річна лещатарська прогулька УСТ „Черник" на північ Мишигену відбулася від 7-го до 9-го лютого. Вона заслуговує на увагу та признання, бо в ній бере участь понад 200 осіб різного віку, головно молоді. Це є важна подія в українській громаді Дітройту в зимовому сезоні.

Початки лещатам дала Швеція понад 4,000 років тому. Спершу їх вживали в північних країнах, щоби переходити з одного місця на інше. Перше військове змагання відбулося в Осльо, Норвегія, в 1767 році. Лещатарство, як спорт, почалося 100 років пізніше в Норвегії і Каліфорнії. Перший лещатарський клюб в ЗСА засновано в 1900 році в Ішпемінґ, Миш.

В Америці лещатарство здобуло популярність після Другої світової війни, завдяки антрепренерам, які вбачали в ньому велику ділову майбутність. Тепер воно становить 1.6 блн. дол. промисловості. В зимі 1993–94 років 54.6 млн. осіб їздило на лещатарських місцях. Сильною конкуренцією лещатарству стали морські подорожі і тому воно перестало рости.

В Мишигені до розвитку лещатарства найбільше спричинився німецький емігрант Кірхнер. Він започаткував свої курорти на східному побережжі Мишигенського озера, біля 300 миль на північ від Дітройту, під назвою „Бойн Гайлендс" і „Бойн Мавнтен". Тепер вони є найбільше розроблені в Мишигені.

Українські імігранти, які поселилися в околиці Дітройту при кінці 1940-их і в 1950-их роках, задовільнивши підставові потреби життя, почали здійснювати свої мрії про лещатарство. І так почалися індивідуальні поїздки на північ стейту до лещатарських місць.

З часом було більше охочих і започатковано групові прогульки автобусами, які організували Пласт, Товариство Українських Інженерів Америки та УСТ „Черник". Популярність цих групових поїздок росла в 1960-их та 1970-их роках, а пізніше, з різних причин, зменшилася. Тільки УСТ „Черник" продовжує їх по сьогоднішній день з великою участю молоді. Прогульки „Черника" з початку організував Ярослав Сливка. Двадцять років тому від нього це перебрала Леся Серафин-Лаврин.

Щоби зробити ці прогульки більше послужливими та податливими, доїзд до зимових курортів є тепер приватними машинами. Нічліг, одначе, резервується для зголошених спільно в люксусовому готелі курорту. Там учасники прогульки стрічаються на спільні сніданки та на вечері, які є включені, разом з квитками на горби, в кошти готелю.

Найбільшою атракцією прогульки та відпруженням після цілого дня на горбах є зустрічі в басейні, який міститься назовні, виповнений майже гарячою водою. Там відбуваються товариські гутірки з напитками та закусками, які приносять учасники.

В порівнянні з минулим теперішні учасники прогульки становлять переважно родини — діти та внуки тих, що брали участь в 1960-их та 1970-их роках, яких тепер, зі зрозумілих причин, є мало. „Черник" є, правдоподібно, найбільший активний український лещатарський клюб на цілу Америку. Його розмір подивляє адміністрація „Бойн Гайлендс" і деколи не вірить, що нас так багато.

Лещатарські прогульки „Черника" ростуть численно. Наприклад, в 1987 році їздило біля 50 осіб, в 1990 — 100, а в 1996 і 1997 роках понад 200 осіб. В тому числі було 24 відсотки дітей, а з дорослих майже половину становили жінки. Число жінок на лещатарських місцях в Америці впало з 46,3 відс. зимою 1992–93 років до 41.2 відс. минулої зими, за даними Національної асоціяції лещатарських площ. Також минулої зими 72.1 відс. жінок було з дітьми, в порівнянні з 61.7 відс. в 1993–94 роках.

В Америці існує 519 зимових курортів. Більшість з них має „садочки" для немовлят від двох місяців віку, щоби уможливити їхнім матерям провести час на лещатах. Очевидно, існують школи лещатарства для дітей віком три роки і вище.

УСТ „Черник", головою якого є Християн Шалай, дбає, між іншим, про зимовий спорт та його популяризує, часто постачає інструкторів і рекламує. Цього року були гості з Ню Йорку, Чикаго та Каліфорнії. Обкладинка його бюлетеня „Спортовець" за грудень 1996 року пишається кольоровою груповою знимкою учасників лещатарської прогульки минулого року.

Цьогорічна прогулька втішалася надзвичайно гарною погодою, чистим небом та помірковано температурою. (Минулого року температура протягом дня була постійно нижча зера). Прогулька завершилася спільною знимкою перед головним будинком курорту. Щоби не втратити черги на цьому популярному курорті, Леся Серафин-Лаврин вже зробила замовлення на початок лютого наступного року на 200 осіб.

Олександер Серафин
учасник

Збори Округи Перт Амбой УНС

Річні збори Округи Перт Амбой, Н. Дж., УНС відбулися 22-го лютого ц. р. в залі церкви св. Михаїла в Менвіллі, Н. Дж. Присутніх було 16 делеґатів від дев'ятьох відділів. Голова Округи Михайло Захарко, привітавши заступника предсідника УНС д-ра Нестора Олесницького і всіх присутніх, молитвою відкрив збори. Відтак хвилиною мовчанки вшановано наших членів, що відійшли у засвіти.

До Президії, на внесок М. Захарка, вибрано О. Ринника предсідником і Івана Кушніра секретарем. Порядок нарад і протокол з минулорічних зборів прийнято без поправок.

М. Захарко в своєму звіті сказав, що як секретарі, так і він сам робили що тільки могли, щоби придбати нових членів для УНС, однак успіхи в минулому році були досить слабі, бо молодь з місцевостей, що включені в Округу, повиїздила, а старші в більшості вже є членами. Сподіваємося, що цей рік буде кращим і постараємося доложити всіх сил, щоб збільшити число членів УНС в нашій Окрузі. Касир в своєму звіті сказав, що в минулому році в нас не було жодних касових оборотів.

Голова Контрольної комісії Степан Захарко зазначив, що всі книжки Управи є проваджені в найкращому порядку, стан каси згідний зі станом виказаним в касовій книжці і приложеними документами і тому просить учасників щоб уділили абсолюторію уступаючій Управі, на що делеґати дали згоду своїми оплесками.

Від Номінаційної комісії Богдан Ляндвіт подав листу кандидатів нової Управи в складі: Михайло Захарко — голова, Іван Кушнір — секретар, Іван Бабин — касир, Ярослав Завійський — заступник голови, Степан Захарко — голова Контрольної комісії, Богдан Ляндвіт і Васильш Бойко — члени Контрольної комісії. Листа була схвалена.

Д-р Н. Олесницький поінформував всіх докладно про біжучі справи і діяльність Екзекутиви, як рівнож дав вичерпні відповіді на всі питання.

Після дискусії ново-обраний голова М. Захарко звернувся до всіх, щоби взятися з ще більшим запалом до праці і в цьому році приєднати більше членів. Він подякував всім за довір'я, побажав успіхів в праці і закрив наради.

І. Кушнір

СПРАВА ФІНАНСОВИХ СКАНДАЛІВ пов'язаних безпосередньо з Білим Домом не сходить зі сторінок щоденної преси. Найновішими це факти, котрі вказують, що тиждень після того як індонезький підприємець Джеймс Ріаді в 1994 році відвідав Білий Дім і зустрічався з президентом Биллом Клінтоном, одна з його фірм заплатила 100,000 дол. Вебстерові Габбеллові, близькому приятелеві Клінтонів. У той час В. Габбелл був наражений на кримінальне слідство з приводу всяких його фінансових махінацій пов'язаних з аферою Вайтвотер, а тепер слідчі хочуть знати чи Президент або хтось з його співробітників не був причетним до тієї фінансової трансакції, щоб допомогти В. Габбеллові.

ЛАВРЕАТА ЗОЛОТОЇ ОЛІМПІЙСЬКОЇ медалі з фігурної їзди на ковзанах Скотта Гамілтона визнали хворим на недугу рака сім'яної залози — чоловічого ядра та відразу сказали, що мусітиме лікуватися хемотерапією. С. Гамілтон, 38-річний ковзун, який в1984 році на зимовій Олімпіяді у Сараєво здобув золоту медалю для ЗСА та чотирикратний чемпіон світу, пройшов цілий ряд медичних перевірок у клівлендській лікарні минулого тижня, після того, коли почав жалітись на шлункові болі. Лікарі підтвердили, що тумор у долішній частині шлунка С. Гамілтона був спричинений раковими клітинами його сім'яної залози.

У ВІВТОРОК, 18-ГО БЕРЕЗНЯ, президент Билл Клінтон намагався оживити застряглі в безвихідному положенні переговори щодо збалансування бюджету. На пресовій конференції, він закликав обидві партії до компромісів, щоб осягнути головної мети — збалансування державного бюджету. Крім того, він запросив на розмову в цій справі до Білого Дому в середу, 19-го березня, бюджетних керівників обидвох партій з Палати Репрезентантів і Сенату, щоб обговорити в який спосіб можна осягнути бажаних успіхів.

Російські...

(Закінчення зі стор. 1)

зрозуміти, що „треба радикально міняти курс, а не міністрів".

А ситуація в країні справді тяжка, кризова. На 27-го березня профспілки заплянували масові антиурядові виступи робітників. Загальна заборгованість платень перевищила вже 50 трильйонів рублів. Офіційних безробітних — 3 мільйони, але до них треба додати 10—11 мільйонів осіб, які перебувають на вимушених вакаціях по 8—9 місяців.

На думку Єгора Ґайдара, лідера партії „Демократичний вибір Росії", щойно призначеному урядові слід дати 100 днів як кредит довір'я. Є. Ґайдар також вірить, що діяльність в уряді Б. Нємцова обов'язково приведе до позитивних зрушень.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу НІЯҐАРА, Онт.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу 5-го квітня 1997 р. о год. 2:00 по пол. в залі Української (Ст. Катеринс) Кредитівки

118 Niagara Street, St. Catharines, Ont., Canada

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів:

403, 412, 416, 427, 458, 461, 462

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьме участь:

Марта Лиско,
секретар УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

д-р Богдан Долішний, голова — **о. Михайло Блаженко,** почесний голова Округи

Окружний Комітет УНСоюзу БАФФАЛО, Н.Й.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в неділю, 6-го квітня 1997р. о год. 2-ій по пол.

в залі У.К.Ц. св. Миколая

308 Fillmore Ave., Buffalo, N.Y.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів:

40, 127, 304, 360

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьме участь:

Марта Лиско
секретар УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:
Зенон Боднарський, голова
Роман Конотопський, почесний голова

Василь Сивенький, секретар — **Марія Боднарська, касир**

Білорусь...

(Закінчення зі стор. 1)

ництвом Білорусь впала економічно і національно. Він, як президент, заборонив минулого року вживати в школах білоруські підручники, що є доказом всецілої русифікації, яка має в тому році довести до підписання офіційної злуки між Росією і Білоруссю. З. Пазьняк остерігав у своїй доповіді українців, уважаючи, що як Україні, так і Литві і певною мірою Польщі може грозити доля Білорусі, як найближчих сусідів з Росією.

Але не зважаючи на темну картину сьогоднішньої Білорусі, промовець уважає, що народ об'єднаний духом може встоятися усім зазіханням, а тепер в Білорусі об'єдналися усі противники Лукашенка, включно з комуністами. Він підкреслив, що прилучилися до цього фронту також молоді люди, які до 1996 року були зовсім байдужі до подій в Білорусі.

Таким оптимістичним акордом З. Пазняк закінчив свою палку та критичну доповідь, відповідаючи ще опісля на поставлені йому питання, зокрема ред. А. Камінського і о. диякона Ю. Малаховського.

У відповідях він щераз підкреслив імперіялістичні зазіхання Росії на усі сусідні держави, на це, що вона ніколи не стане демократичною, на конечність спільної дії України, Литви і Білорусі і на пляни Лукашенка стати президентом Росії.

Цією цікавою імпрезою проводив Євген Стахів, який у вступі підкреслив, що це не вперше ми маємо між собою гостя з Білорусі, а були доповіді перед 40 роками, таки в Ню Йорку на форумі Клюбу круглого стола саме представників політичного тодішнього білоруського світу. Він також подякував прелеґентові за цікаву доповідь з надією, що контакт з ним та нечисленною білоруською громадою в Ню Йорку буде продовжуватися в ім'я спільних цілей і спільного ворога.

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ
до двох дітей в шкільному віці і легкої домашньої праці. Прошу телефонувати **на число: (201) 625-7973 після 7-ої веч.**

П О В І Д О М Л Е Н Н Я
для членів 395-го Відділу.

З днем 1-го квітня 1997 р. 395-ий Відділ злучиться з Відділом 176-им, секретарем якого є:

СТЕФКО КУРОПАСЬ

Просимо членів 395-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 176-го Відділу на адресу:
Mr. Stefko Kuropas
126 Williams Dr.
Schaumburg, IL 60193
(708) 294 - 7858

П О В І Д О М Л Е Н Н Я
для членів 17-го Відділу у Чикаго, Іл.

З днем 1-го квітня 1997 р. обов'язки секретаря 17-го Відділу перебирає новий секретар

ПЕТРО БИЛЕНЬ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:
Mr. Peter Bylen
Wetchester Place
11034 Westminster Drive
Westchester, IL 60154-5601
(708) 409-0994

Десятки...

(Закінчення зі стор. 1)

проросійською. В Симферополі біля 3,500 осіб, вимагаючи відновлення СССР. скандували: „Владу комуністам“. Вони також протестували проти поширення НАТО і ухвалили резолюцію з вимогами резиґнації Президента України, Верховної Ради України і Верховної Ради Криму.

Однак на Донеччині лише вісім шахт з 250 страйкували —„приблизно стільки, як звичайно“, — за словами одного урядовця области. В центрі Донецького, сказав він, зібралося всього біля 200 комуністів.

Всього ж по Україні в акції лівих брало участь біля 85,000 осіб.

Щоб створити противагу комуністичним силам, націонал-демократи провели свою акцію, вимагаючи виплати платень, але за рахунок приспішення реформ Л. Кучми, боротьби з корупцією і звільнення „членів лівоекстремістських партій“ з державних постів.

Голова Руху Вячеслав Чорновіл, звертаючись через гучномовець до демонстрантів, які зібралися біля Верховної Ради, сказав, що триваюча економічна криза є небезпечною, а корупція між урядовцями посилюється. За його словами, в Україні є лише імітація реформ, а не реформи.

Виступаючи потім на пресконференції В. Чорновіл сказав: „Ми засуджуємо комуністичні сили, які закликають до страйків і ліквідації української держави. І ми здивовані тим, що деякі закордонні журналісти говорять про сумісні дії з комуністами“. Він мав на увазі повідомлення, в яких репортери навели спільну вимогу комуністів і націонал-демократів щодо виплати платень, однак зіґнорували відмінності у підході до вирішення цієї проблеми.

За повідомленням Ройтерс, один з демонстрантів Михайло Зебенський сказав, що 80 відсотків директорів підприємств є комуністи і вони відповідають за несплату платень. „Вони перефарбувалися, але під сподом вони все одно комуністи“, — заявив він.

Як відомо, заборгованість у платнях, яка, згідно з Президентом, сягнула вже 4.2 блн. гривень, постійно зростає. Уряд запропонував нові податкові закони і подав на розгляд Верховної Ради бюджет на цей рік, однак парлямент, в якому мають великий вплив ліві сили, не поспішає ухвалювати ці законопроєкти.

	THE UKRAINIAN WEEKLY		SVOBODA	
RATES	UNA MEMBER	NON-MEMBER	UNA MEMBER	NON-MEMBER
ANNUAL	$40.00	$60.00	$75.00	$100.00
SEMI-ANNUAL	$25.00	$35.00	$40.00	$60.00
QUARTERLY N/A	N/A	$22.00	$33.00	

❊ ПОСЛУГИ ❊

❊ ПРАЦЯ ❊

Пошукуємо жінку до легкої домашньої праці та догляду над старшою немічною жінкою в околиці міста Балтиморе, Мд. Платня, харчування і нічліг включно. Зацікавлені мусять мати зелену картку. **Тел.: (410) 744-3336**

Шукаю українку до догляду хлопчиків 1 і 4 роки, та хатньої роботи. Вік 40-55. $200/тиж. місто Атланта. **Тел.: 1-770-435-3823**

❊ FUNERAL DIRECTORS ❊